

fagrækken på den enkelte gren på forhånd er fastlagt.

Den nuværende meget bundne grenstruktur indebærer således, at eleverne stort set kun kan vælge mellem på forhånd fastlagte fagkombinationer og ikke har mulighed for selv at sammensætte andre kombinationer på tværs af de eksisterende grene. Den gældende grenstruktur med fastlagte fagrækker gør det samtidigt kompliceret at indføre nye fag i takt med samfundsudviklingen, idet man i givet fald må oprette nye grene med nye fagsammensætninger.

Der er i dag kun mulighed for nye fagkombinationer eller for at indføre nye fag, hvis noget sådant godkendes som forsøg. At der i dag er et udtalet behov for andre fagkombinationer end de, der følger af grenene, og for at indføre nye fag, afspejler sig tydeligt i det voldsomt stigende pres på forsøgsområdet, som der har været gennem de seneste år. Mængden af forsøgsansøgninger og godkendte forsøg er steget kraftigt de seneste år med den risiko, at studentereksamens ensartethed i niveau og kompetence kan anfægtes af aftagerne.

Presset på forsøgsområdet viser netop, at der er behov for en justering af den gældende gymnasieordning således, at det bliver lettere at indføre nye fag eller fagkombinationer i gymnasiet inden for de normale regler, dvs. uden at det er nødvendigt at gå forsøgsvejen.

Hertil kommer yderligere, at erhvervslivet og de videregående uddannelser har understreget betydningen af en kvalitativ styrkelse af fremmedsprogene, således at alle elever opnår reel kompetence i at læse, skrive og tale mindst to fremmedsprog.

Endelig er det nødvendigt i en periode med faldende elevtal og dermed stigende antal mindre skoler at sikre, at de små skoler fortsat kan give et tilstrækkeligt varieret uddannelsesstilbud inden for rimelige økonomiske rammer.

B. Forslag til ny gymnasieordning

Udgangspunktet for det hermed fremsatte forslag til justering af den gældende gymnasieordning er fortsat gymnasielovens formålsbestemmelse, hvorefter undervisningen i gymnasiet dels skal være almendannende og dels studieforberedende. Forslaget bygger endvidere på en fortsat opdeling af gymnasiet i en sproglig og en matematisk linje.

Den væsentligste ændring er en opløsning af den nuværende meget bundne grenstruktur, således at det bliver lettere at indføre nye fag eller fagkombinationer, og således at der åbnes mulighed

for, at eleverne selv får større indflydelse på sammensætningen af deres fagrække.

Det må imidlertid erkendes, at grenstrukturen i sig selv indebærer den fordel, at man har mulighed for på forhånd at fastlægge kombinationer af fag, som har indbyrdes reel sammenhæng og dermed gensidigt støtter hinanden.

Denne sammenhæng er det nødvendigt at fastholde, og forslaget lægger derfor op til, at man centralt kan fastsætte bindinger på elevernes valg af fag, således at eleven i visse tilfælde i stedet for at vælge enkelte fag må vælge visse fagblokke.

Man har ligesom i den gældende lov fundet det rigtigst ikke i selve loven at give bindende regler om de enkelte fag, således at en tilpasning til skiftende tiders behov dermed lettes. Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 3 er der endvidere foreslået en hjemmel til, at undervisningsministeren kan tilføje yderligere fag.

De nærmere regler om fagenes indhold, omfang og placering på de to linjer, herunder om hvilke fag der skal være obligatoriske, og hvilke fag der skal være valgfag, vil således blive fastsat i en bekendtgørelse. Der vil samtidig heri blive fastsat nærmere regler med hensyn til elevernes valg af fag, herunder antallet og sammensætning af valgfagene.

De nærmere regler vil i øvrigt blive fastsat i overensstemmelse med følgende retningslinjer:

Det skal være muligt at tilbyde fagkombinationer svarende til samtlige de grene, der findes i dag, herunder de mest udbredte forsøgsgrene.

Forholdet mellem timer til obligatoriske fag (fællesfag) og valgfag (grenfag) vil blive fastsat nogenlunde uændret, dog vil timerne til de obligatoriske fag blive noget styrket.

De fleste fag vil få fastsat et ugentligt timetal på 3, 4 eller 5. Entimesfag vil blive undgået. Man agter at søge gennemført en årsnorm, således at skolerne vil få mulighed for at tilrettelægge undervisningen mere fleksibelt.

Der stilles krav om, at alle elever skal vælge mindst to fag på højt niveau. For at understrege de to linjers særlige karakter vil der dog samtidig blive stillet krav om, at eleverne på den sproglige linje skal vælge mindst ét fremmedsprog på højt niveau, og eleverne på den matematiske linje skal vælge enten matematik, fysik, kemi, biologi eller samfundsfag på højt niveau. Herudover vil der blive stillet krav om, at bestemte fagområder vælges på mindst mellemniveau, så de kan støtte fag på højt niveau og yderligere sikre en linjens særlige karakter; således vil der blive stillet krav om, at elever på matematisk linje, der vælger samfundsfag